

Høringsliste for høring af lov om afgift til drikkevandsbeskyttelse

Med angivelse af indkomne høringsvar, herunder: iab – intet at bemærke

Ministerier og styrelser:

1. Finansministeriet

Justitsministeriet

2. Klima- og Energiministeriet (GEUS)

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og

Udvikling – i.a.b.

3. Skatteministeriet

Velfærdsministeriet

Økonomi- og Erhvervsministeriet, henholder

sig til:

4. Konkurrencestyrelsen

Kommuner/ kommunale organisationer:

5. Danske Regioner

6. KL

Øvrige:

Advokatrådet

Akademiet for de Tekniske Videnskaber

Danmarks Miljøundersøgelser

Danmarks Naturfredningsforening

Danmarks Tekniske Universitet

Dansk Arbejdsgiverforening

Dansk Energi

Dansk Handel og Service (DHS)

Dansk Industri

Dansk Landbrug

Dansk Miljøteknologi

7. DANVA (Dansk Vand- og

Spildevandsforening)

8. Datatilsynet

Det Norske Veritas, DNV

DONG

Envina

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Center for

Kvalitet i ErhvervsRegulering

fm@fm.dk;

jm@jm.dk;

kemin@kemin.dk;

minff@minff.dk;

vtu@vtu.dk;

skm@skm.dk;

sm@socialministeriet.dk;

oem@oem.dk;

letbyrder@eogs.dk;

regioner@regioner.dk;

kl@kl.dk;

webmaster@advocom.dk;

lsr@atv.dk;

dmu@dmu.dk;

dn@dn.dk;

dtu@dtu.dk;

da@da.dk;

de@danskenergi.dk;

dhs@dhs.dk;

di@di.dk;

dl@dansklandbrug.dk;

mia@danskbyggeri.dk;

danva@danva.dk;

dt@datatilsynet.dk;

copenhagen@dnv.com;

dong@dong.dk;

mail@envina.dk;

ebst@ebst.dk;

eogs@eogs.dk;

Forbrugerrådet – i.a.b.

Forbrugerstyrelsen – i.a.b.

Foreningen af Danske Brøndborere

Foreningen af Registrerede Revisorer – i.a.b.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer – i.a.b.

9. Foreningen af Vandværker i Danmark

Forsikring & Pension

Forsvarets Bygningstjeneste

Greenpeace Danmark

HTS-A Arbejdsgiver- og

Erhvervsorganisationen

HTSI Erhvervsorganisationen

Håndværksrådet

Ingeniørforeningen i Danmark

Kommunalteknisk Chefforening

Landbrugets Rådgivningscenter

Landbrugsrådet

Miljøklagenævnet

Naturklagenævnet

Parcelhusejernes Landsorganisation

Sammenslutningen af Danske Småøer

Skov- og Naturstyrelsen

Stats og Kommunalt Ansattes

Forhandlingsfællesskab (SKAF)

Statsansattes Kartel

Teknologirådet

Vattenfall

fbr@fbr.dk;

fs@fs.dk;

pc@pcdrill.dk;

frr@frr.dk;

fri@frinet.dk;

frr@frr.dk;

fvd@fvd.dk;

fp@forsikringenshus.dk;

fbt@fbt.dk;

info@nordic.greenpeace.org;

htsa@hts.dk;

htsi@htsi.dk;

hvr@hvr.dk;

ida@ida.dk;

ktc@ktc.dk;

landscentret@landscentret.dk;

landbrugsraadet@landbrug.dk;

mkn@mkn.dk;

nkn@nkn.dk;

sekretariat@parcelhus.dk;

sekretariatet@danske-smaaoer.dk;

sns@sns.dk;

skaf@skaf-net.dk;

stk@stk.dk;

tekno@tekno.dk;

jorgen.nielsen@vattenfall.com;

henrik.lous@vattenfall.com;

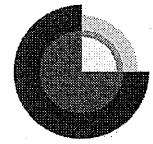
Herudover:

10. Kolding Kommune.

Finansministeriets bemærkninger:

”Regeringens Økonomiudvalg godkendte fredag den 6. juni 2008 forslag til permanent afgift for grundvandsbeskyttelse samt opkrævningsmodel herfor. Det fremgik af cover, at ”Der vil i forbindelse med fiksering af afgiftssatsen i loven blive indsat en bestemmelse om, at hjemlen til at opkræve afgiften for statens vedkommende ophører efter 2015 og for kommunernes vedkommende efter 2017.” Denne bestemmelse er imidlertid ikke medtaget i forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning mv., som Finansministeriet har modtaget i høring.

Finansministeriet ønsker bestemmelsen indsat i loven i overensstemmelse med beslutningen i Økonomiudvalget.”

GEUS

By- og Landskabsstyrelsen
Vand
Haraldsgade 53
2100 København Ø

J.nr. GEUS
Ref. RTH

30. oktober 2008

Høringssvar til ekstern høring af udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelseområder

GEUS har ingen bemærkninger til, at gebyret nu ændres til en afgift.

Til gengæld finder GEUS, at det er meget positivt, at indberetningen til Jupiter af vandindvindingsanlæg og tilknyttede tilladelser gøres lovpligtig, og at der fastsættes tidsfrister for indberetningen.

Told- og skatteforvaltningens opkrævning af den nye afgift skal ske på basis af de indberettede oplysninger i Jupiter. Det er uklart, hvilken form for adgang til databasen Told- og skatteforvaltningen har brug for, og dermed om den grænseflade i form af webservices, som eksisterer i dag, opfylder behovene. I det omfang den foreslåede løsning kræver udvidelser af grænsefladen, går GEUS ud fra, at sådanne kan finansieres.

Told- og skatteforvaltningens opkrævning af den nye afgift forudsætter, at Jupiter databasen er opdateret indenfor de tidsfrister, der fastlægges af vandforsyningsloven. Desværre bliver databasen i dag kun delvist opdateret, selv om det er fastlagt i Dataansvarsaftalen mellem Miljøministeriet, kommunerne og regionerne.

Jupiter databasen har siden 1. marts 2007 kunnet håndtere data om vandværkernes tilknyttede tilladelser ved hjælp af en webservice baseret grænseflade, som kan bruges til indberetning af data. Idéen har været, at kommunerne skulle købe software fra tredjeparts leverandører til indberetningen af data, men en stor del af kommunerne råder i dag ikke over sådant software. Det derfor meget begrænset, hvad der hidtil er blevet indberettet af tilladelsesdata (pr. d. 11. august 2008 er der kun indberettet fra 28 kommuner) på trods af, at kommunerne jf. Dataansvarsaftalen allerede i dag er forpligtet til at indberette data.

GEUS har ved gentagne lejligheder gennem det seneste år overfor Danmarks Miljøportal og Kommunernes Landsforening foreslået, at der udvikles en facili-

GEUS
De Nationale Geologiske
Undersøgelser for Danmark
og Grønland
Øster Voldgade 10
1350 København K

Tlf. 38 14 20 00
Fax 38 14 20 50

CVR-nr. 55 14 50 16
EAN-nr. 5798000866003

geus@geus.dk
www.geus.dk

*GEUS er en forsknings- og
rådgivningsinstitution
i Klima- og
Energiministeriet*

tet i form af en web-formular på GEUS' web-site til **direkte indberetning** af oplysninger om vandindvindingsanlæg og tilknyttede tilladelser. I dag er det allerede muligt for kommunerne direkte at indberette bl.a. oppumpede vandmængder med web-formularer. En udvidelse med en facilitet til direkte indberetning af data vedrørende tilladelser vil gøre det muligt - også for kommuner, der ikke råder over passende tredjeparts software - at kunne opfylde indberetningsforpligtelserne. I betragtning af, at indberetningerne skal kunne ske pr. d. 1. april 2009, mener GEUS, at det haster med at få etableret den nævnte facilitet.

GEUS ser frem til et forsat godt samarbejde.

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen

Hovedcentret

Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 72 22 18 18
E-mail via www.skat.dk/kontakt
www.skat.dk

Ean. nr. 5798000033788

15. august 2008

J.nr. 08-097481

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

SKAT har haft udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder i høring.

SKAT har følgende bemærkninger:

Ad lovforslagets § 1

Udkast til ny inddrivelseslov (med tilhørende følgelovudkast) er p.t. i ekstern høring. Vedtages de til udkastene svarende lovforslag betyder det bl.a., at hjemler til inddrivelse mv. overføres til inddrivelsesloven. Det er forventningen, at inddrivelsesloven skal ikrafttræde den 1. januar 2009, dog således, at bestemmelser om rente, gebyr og modregning/indtrædelse får senere ikrafttrædelsestidspunkt, formentlig i 2010.

Administrative bemærkninger

Engangsomkostninger i alt: Ca. 2 mio. i alt til systemudvikling fordelt således: Omkostninger til systemtilretninger i SAP skønnes til ca. **1 mio. kr.**, da systemet udvikles som WEB-service. Omkostninger til udvikling af løsning til beregning og opkrævning af afgiften forøger udviklingsomkostninger til Én Skattekonto med ca. **1 mio. kr.**, idet det forudsættes, at:

- ansvaret for de indberettede oplysninger herunder korrekt CVR-nr./ CPR-nr. og de angivne mængder ligger hos indberetter (Kommunerne)
- Erhvervssystemet samt CSR-P har ansvaret for administrationen af ejeroplysningerne
- vedligeholdelse af satserne sker på lige fod med øvrige satsændringer for punkt- og miljøafgifter
- reglerne for renter og rykkergebyr følger opkrævningsloven
- reglerne for afskrivning følger FIFO princippet
- drift- og vedligeholdelse af JUPITER ikke påhviler SKAT.

Detaljeret beskrivelse af løbende omkostninger: Driften af systemet skønnes til ca. 1,7 mio. kr. årligt. I skønnet indgår omkostninger til 2 årsværk, udsendelse af regninger, kvalitets-sikring af JUPITER DATA vedr. CVR og CPR-nr. samt borgerhenvendelser/klagesager

Det forudsættes at adgang til JUPITER DATA vil være omkostningsfrit for SKAT.

Med venlig hilsen

Anne Katrine Salling

ak.salling@skat.dk
Direkte telefon 72370518

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget høring om lov ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse). Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i den forbindelse en række bemærkninger, der fremgår nedenfor. Økonomi- og Erhvervsministeriet kan tilslutte sig Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bemærkninger.

Venlig hilsen

Marie Kirkebæk Brandt
Fuldmægtig
Telefon 33 92 31 50
E-mail: mka@oem.dk

Høringssvar – udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har modtaget ovennævnte forslag i høring. CKR har i denne forbindelse følgende bemærkninger.

Lovforslaget er fremsat med det overordnede formål at fastlægge ensartede regler til opkrævning af vandindvindingsafgift. I forbindelse med kommunalreformen er der sket en ny opgavefordeling mellem kommunerne og staten. Staten har overtaget opgaven med at opkræve afgifter fra kommunerne, hvilket bl.a. har været med til at sikre en ensartet administration og en fast sats på afgiften.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

CKR vurderer, at forslaget vil medføre, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser reduceres for mindre anlæg og små virksomheder, der indvinder under 6.000 m³, da de falder for bagatelgrænsen, for hvilken der ikke opkræves afgift. By- og Landskabsstyrelsen vurderer det samlet til lettelse på 1,5 mio. kr.

Administrative konsekvenser

DATO 14. august 2008

Sag nr. 2008-0017100

KKC

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Tlf. 33 30 77 00

Fax 33 30 77 99

CVR-nr 10 15 08 17

eogs@eogs.dk

www.eogs.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS-MINISTERIET**

CKR vurderer, at forslaget vil medføre mindre administrative lettelser for de virksomheder, som opererer på tværs af kommunegrænserne.

Virksomheder, hvis samlede vandindvinding overstiger 25.000 m³ på landsplan kan fritages for at betale afgift af mere end en tredjedel af de 25.000 m³. Tidligere skulle virksomhederne, når vandindvindingen foregik på tværs af kommunegrænserne, gøre kommunen opmærksom på, at den samlede vandindvinding oversteg de 25.000 m³, og dernæst ansøge kommunen om at blive afgiftsfritaget. Det er ikke længere nødvendigt, da opgaven med at opkræve afgift overgår til Told og Skat, hvis opkrævningssystem er baseret på indberetninger fra samtlige kommuner, og derfor automatisk kan tage højde for det.

CKR vurderer det positivt, at By- og Landskabsstyrelsen har skabt en mere gennemsigtig og ensartet ordning ved at forenkle den administrative proces for virksomhederne.

Vandforsyningsloven er i AMVAB databasen målt til at koste ca. 6 mio. kr. i administrative byrder, her er afgiftsfritagelsen dog ikke målt. Lovforslaget vil derfor ikke blive inkluderet i den næste opdatering af Miljøministeriets AMVAB-måling.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.”

CKR har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Karen K Christensen
Fuldmægtig

Tlf. direkte 3330 7791

E-post kkc@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Høringsvar fra Konkurrencestyrelsen

Nedenstående er statsstøttesekretariatets kommentarer til lovforslaget statsstøtteretlige aspekter:

Statsstøtteretlig vurdering af eventuelle statsstøtteretlige aspekter i miljøministeriets Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

Konkurrencestyrelsens statsstøttesekretariat er blevet anmodet om at vurdere eventuelle statsstøtteretlige aspekter i forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

Det er statsstøttesekretariatets vurdering, at såvel forslaget § 24 b som § 24 c, kan indebære statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Ad § 24 c:

Der er tale om, at en gruppe ejere af vandindvindingsanlæg fritages for afgiftsbetaling. Det anslås, at statens mistede indtægter som følge af denne afgiftsfritagelse udgør 1,5 mio. kr. Der er herved tale om indirekte brug af statsmidler, som tilfalder en bred gruppe af ejere af små vandindvindingsanlæg med tilladelse til indvinding af op til 6000 m³ vand.

Andre ejere af vandindvindingsanlæg med højere indvindningstilladelse opnår ikke en tilsvarende afgiftsfritagelse på "de første" 6000 m³ vand der indvindes. Denne forskelsbehandling, kan potentielt virke konkurrenceforvridende, om end der er tale om meget lave afgiftssatser. På statsstøtteområdet findes der ingen nedre bagatelgrænse, hvor statsstøttereglerne ikke finder anvendelse.

Ad § 24 b:

Til forskel fra ejere af almene vandforsyningsanlæg (§ 24 a) skal andre ejere af vandindvindingsanlæg alene betale 1/3 af den fastsatte afgift. Endvidere er der for denne gruppe fastsat et afgiftsloft, således at der alene betales afgift af op til 25.000 m³.

Det er statsstøttesekretariatets vurdering, at lempelsesreglen i § 24 b, indebærer en fordel for de ejere af vandindvindingsanlæg der er omfattet af denne regel (hovedsageligt landbrug, dambrug og industrivirksomheder) sammenlignet med de almene forsyningsanlæg omfattet af § 24 a, som dels skal betale fuld afgift, dels ikke har et tilsvarende loft over beregningsgrundlaget på 25.000 m³.

Forslag til løsninger

- 1) **De minimis.** I henhold til de minimis-forordningen på statsstøtteområdet, kan medlemsstaterne yde op til 200.000 EUR over tre år til en virksomhed uden at skulle anmelde denne støtte til Kommissionen. Da der er tale om relativt lave afgifter, vil det være muligt at yde støtte i form af både afgiftsfritagelse og afgiftlempelse i henhold til de minimis-forordningen. Dette vil dog indebære, at samtlige modtagere af støtte vil skulle underskrive en tro og love erklæring om, at de med denne støtte ikke bryder loftet af de minimis støtte i en tre årige periode, når deres samlede de minimis støtte kumuleres (hvis de får de minimis støtte via andre ordninger).
- 2) **Generel fritagelse.** Lovforslaget kan ændres, således at alle opnår afgiftsfritagelse på indvinding af "de første" 6000 m³. Herved vil alle potentielle konkurrenter være ligestillede rent afgiftsmæssigt. Dette vil nedsætte det samlede afgiftsprovener, hvilket eventuelt ville kunne løses ved at hæve afgiften tilsvarende.

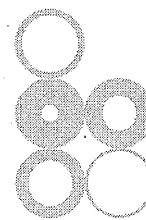
- 3) **Anmeldelse til Kommissionen.** Lovforslaget kan fremsættes uændret og herefter anmeldes til Kommissionen med henblik på godkendelse af statsstøtteelementerne. Iværksættelse af støtteordninger som ikke er godkendte er principielt ulovlige, da de er i strid med den såkaldte stand-still forpligtelse i traktatens art. 88, stk. 3. Ikke godkendt støtte, vil derfor kunne kræves tilbagebetalt.
- 4) **Ingen ændringer og ingen anmeldelse.** Miljøministeriet kan overveje at fremme lovforslaget uændret og undlade at anmelde ordningen til Kommissionen i forventning om, at ingen klager over de fremhævede forskelsbehandlende elementer, som kan indebære statsstøtte. Der er miljøministeriet egen vurdering hvilke risici dette indebærer. Statsstøttesekretariatet skal dog bemærke, at da det ikke kan udelukkes at der kan være tale om statsstøtte, vil der på baggrund af en klagesag kunne rejses krav om at ikke anmeldt og godkendt støtte skal tilbagebetales, såfremt Kommissionen vurderer at ordningen indebærer støtte.

Ad 3. Statsstøttesekretariatet kan ikke med sikkerhed vurdere sandsynligheden af, hvorvidt Kommissionen vil godkende afgiftlempelsen og – fritagelsen. Henset til det meget lave afgiftsbeløb (600 kr. – 2500 kr.), og at langt de fleste virksomheder som konkurrerer, er omfattet af samme ordning, enten § 24 b eller § 24 c, synes chancen for godkendelse at være høj, idet den potentielle konkurrenceforvridning og samhandelspåvirkning synes svag.

Miljøministeriet
By og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sendt via email

DANSKE
REGIONER

15-08-2008

Sag nr. 08/2021

Dokumentnr. 41690/08

Christian Andersen

Tel. 35298175

E-mail: can@regioner.dk

Udkast til ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

Regionerne i Danmark er afhængige af opdaterede data for grundvandsforekomster for at kunne prioritere og løse deres opgaver på jordforureningsområdet, og Danske Regioner hilser derfor en præcisering af opgavefordelingen på grundvandsområdet velkommen.

I følge forslag til § 8a, stk. 1, nr. 3, i miljømålsloven skal der foretages ”en kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til vandforsyninger udenfor disse samt en udpegning af de dele af områder inden for disse, som er særligt følsomme overfor en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder) ...”.

Danske Regioner opfatter det sådan, at samtlige indvindingsområder til almen vandforsyning skal kortlægges, og at denne kortlægning dermed kan finansieres via afgiften. Det er vigtigt, at dette fastholdes, da informationen er væsentlig for en fornuftig prioritering og løsning af opgaverne på jordforureningsområdet.

Herudover skal der udpeges ”følsomme indvindingsområder”. Det er ikke helt klart, hvad konsekvensen er af denne udpegning. Danske Regioner skal derfor gøre opmærksom på, at den følsomhed overfor forurening, der henvises til her, er følsomhed overfor fladepåvirkning – og ikke forurening fra en punktkilde. Modsat fladepåvirkninger kan visse stofspecifikke forureninger fra punktkilder true en vandindvinding uanset arealets generelle føl-

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

somhed. Det vil efter Danske Regioners opfattelse være overordentlig vanskeligt at foretage en udpegning af følsomme indvindingsområder, der udtømmende beskriver følsomheden over for punktkildeforureninger. Det bør derfor tydeliggøres i lovbemærkningerne, hvad hensigten med og konsekvenserne af udpegningen af "følsomme indvindingsområder" er.

Det fremgår af bemærkningerne til § 8a ,stk. 1, nr. 1 og 2, i miljømålsloven, at der er tale om en fortløbende opgave. Begrundelsen for at skelne mellem nr. 1, 2 og 3 i lovteksten begrundes med Vandrammedirektivets udpegningsregler.

Kortlægningen og udpegningerne bruges imidlertid i andre sammenhænge end dem, der er en følge af Vandrammedirektivet. Beskyttelsen af indvindingsoplande uden for OSD-områderne, herunder mulighederne for at håndtere jordforurening i disse områder, er således dikteret af hensynet til den danske vandforsyningsstruktur og ikke af opfyldelse af Vandrammedirektivet. Derfor gælder de samme betragtninger om behov for justeringer af kortlægning (og udpegning, bortset fra den direktivbegrundede udpegning) også for nr. 3 vedrørende indvindingsoplande. Danske Regioner finder, at det bør tydeliggøres, at der for alle de nævnte områder i § 8a er tale om en *fortløbende* udpegning og en *fortløbende* kortlægning. Konsekvensen af mangelfuld viden om forholdene i indvindingsoplande kan blive unødigt lukning af indvindingsboringer eller store ekstraomkostninger på jordforureningsområdet.

Med venlig hilsen

Leo Ellgaard

By- og Landskabsstyrelsen

Høring vedr. udkast til forslag til ændring af lov om vandforsyning (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

KL takker for det fremsendte udkast.

I det følgende gøres rede for KL's bemærkninger til lovudkastet herunder generelle bemærkninger, bemærkninger til den valgte afgiftsmodel, bemærkninger til beregningen af afgiftens størrelse, forslag til andre afgiftsmodeller og bemærkninger til lovforslagets mere tekniske bestemmelser

Høringsperiodens placering i sommerferien har ikke gjort det muligt for KL at gennemføre hele den politiske behandling af lovforslaget. Bemærkningerne i det følgende skal tages med dette forbehold.

Der indledes med en sammenfatning af KL's synspunkter.

1. Sammenfatning

Med lovforslaget ændres finansieringsmodellen for kommunernes grundvandsindsats fra en gebyrordning til en generel afgiftsmodel. Miljøministeriet har fikseret afgiften ud fra opgørelser i en konsulentrapport, men har valgt alene at tage højde for et medianskøn, ikke tillige et øvre og et nedre skøn for udgifternes omfang.

Den valgte afgiftsmodel vil efter KL's opfattelse få meget betydelige negative konsekvenser. Det ligger i modellen, at pengene ikke vil blive dirigeret derhen, hvor behovet er, og der vil opstå yderligere problemer, hvis det forudsatte medianskøn ikke holder.

Den foreslåede model vil med sikkerhed føre til underfinansiering i en række kommuner. Det vil få negative konsekvenser for miljøet, grundvandsbe-

Den 18. august 2008

Jnr 10.10.06 K04
Sagsid 000195404

Ref PTJ/CAC
ptj@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/11

skyttelsen og drikkevandsressourcerne, idet kommunerne vil være tvunget til at sætte indsatsen i forhold til de midler, der tilgår kommunen.

Der vil blive brugt mange penge på indsatsplanlægningen via de årlige afgifter, men der vil med den valgte model ikke være nogen sikkerhed for, at pengene faktisk bruges på den forudsatte opgave. Der vil heller ikke være sikkerhed for, at det er det korrekte beløb, der rent faktisk afsættes til opgaven, hverken mere eller mindre.

KL vender sig klart imod et lovforslag med så betydelige negative konsekvenser. Det må kunne gøres bedre, og KL har forslag til to andre afgiftsmodeller, der begge tager højde for Justitsministeriets bemærkninger:

Model 1: Kommunalbestyrelsen fastsætter en årlig afgift

På baggrund af en af Folketinget vedtaget delegationsbestemmelse bemyndiges kommunalbestyrelsen til, indenfor nærmere rammer og retningslinjer, at udregne og fastsætte en årlig afgift til dækning af de faktiske udgifter til indsatsplanlægningen i kommunen.

Model 2: Folketinget vedtager en årlig afgift

Kommunerne foretager en årlig indberetning over faktisk afholdte udgifter til staten (Miljøministeriet), der beregner den årlige udgift. Dette beløb bevilges ved lov (enten sektorlov eller finanslov), og pengene udbetales herefter til kommunerne i overensstemmelse indberetningen.

2. Generelle bemærkninger

Med lovforslaget ændres finansieringsmodellen for kommunernes grundvandsindsats fra en gebyrordning til en generel afgiftsmodel. Som det vil fremgå i det følgende har dette meget betydelige negative konsekvenser for kommunerne, og KL har en række forslag til alternative modeller uden disse konsekvenser.

I dette lys finder KL det meget uheldigt, at det trods gentagne forespørgsler ikke kunne lade sig gøre at afholde et møde med By- og Landskabsstyrelsen forud for, at modellen blev besluttet og lovforslaget sendt i ekstern høring.

Som det fremgår nedenfor afsnit 5 har KL forslag til afgiftsmodeller, der ligger indenfor rammerne af Justitsministeriets udtalelse men uden de negative konsekvenser, som det udsendte lovforslag indebærer.

KL skal anmode om et møde med By- og Landskabsstyrelsen forud for udarbejdelsen af det endelige lovforslag.

3. Den nye model: Fra gebyr til afgift

På baggrund af en udtalelse fra Justitsministeriet, foreslås det med lovforslaget, at der i vandforsyningsloven indsættes et nyt kapitel 4a om betaling og opkrævning m.v. af en fikseret afgift til drikkevandsbeskyttelse med det formål at opfylde hjemmelskravene i grundlovens § 43.

For at nå frem til det faste beløb er der foretaget en beregning over de anslåede udgifter til kortlægning og indsatsplanlægning i perioden fra 2009 til 2017, og på denne baggrund har By- og landskabsstyrelsen beregnet et samlet årligt afgiftsniveau. Disse midler fordeles imellem staten og kommunerne. Kommunernes andel fordeles til kommuner via DUT-princippet. Pengene fordeles herved primært efter befolkningstal, og der tages herved ikke højde for omfanget eller karakteren af det faktiske arbejde og de faktiske afholdte udgifter i forbindelse med grundvandsindsatsen.

Konsekvenserne for kommunerne

Underfinansiering

Ved at forlade gebyrordningen vil der fremover ikke være sikkerhed for, at kommunerne får dækket de reelle udgifter til den nødvendige grundvandsindsats.

Det er særdeles uheldigt på et område som det foreliggende. Der er tale om et typisk takstfinansieret forsyningsområde. Kommunerne har en række i bund og grund praktisk orienterede opgaver, der skal udføres, og hvor arbejdets omfang i vid udstrækning sættes af de fysiske rammer, som karakteriserer kommunen. Det drejer sig om forhold som geografi, geologi, infrastruktur, demografi, vejrforhold mv. Disse temmelig objektive størrelser betinger langt hen ad vejen, om der er tale om en stor eller en lille opgave, og kommunernes forhold er meget forskellige her.

Afgiftsbeløbet i den foreslåede model vil blive fordelt helt tilfældigt i forhold til disse faktorer. De vil med stor sikkerhed ramme skævt, og det vil føre til underfinansiering i en række kommuner.

Omvendt vil lovforslaget også kunne føre til, at en række kommuner får tildelt midler, der ikke vil blive brugt på grundvandsbeskyttelse, idet der ud fra de fysiske forhold i kommunen ikke er grundlag for at anvende midler til grundvandsbeskyttelse.

Det er specielt mindre kommuner med et relativt lille befolkningstal og store, betydningsfulde grundvandsressourcer, hvortil der knytter sig væsentlige drikkevandsinteresser, der kommer til at mærke de negative konsekvenser af lovforslaget.

KL har kendskab til en mindre kommune, hvor kommunens provenu efter gebyrordningen vil beløbe sig til kr. 863.758, og ved fordeling efter lovforslaget model får kommunen kr. 172.700.

KL har også kendskab til en større kommune, at der vil opleve stor underfinansiering, idet afgiften bliver fastlagt til et årligt beløb, der ligger meget under den gebyrsats, der er budgetteret med i kommunen for perioden 2007-2010. Den beregnede og budgetterede gebyrsats i kommunen for perioden er 18,4 øre pr. m³. Den fremtidige afgift fastlægges i 2009 til 8,6 øre pr. m³.

Særlige problemer i 2008/09

Dertil kommer, at lovforslagets finansieringsmodel først stræder i kraft fra 2009/2010. For året 2008/09, der baserer sig på sammen model, men med en markant lavere afgift, vil der opstå endnu større problemer i kommunerne.

Særligt de mange kommuner, der har stort behov for ekstra finansiering i 2008/2009, fordi de allerede har modtaget kortlægning fra staten, vil blive hårdt ramt. Det samme gælder de mange kommuner, der har overtaget indsatsplaner fra de gamle amter, som skal revideres eller færdiggøres.

KL kender til en mindre kommune, der i budgetlægningen for 2008 har regnet med at skulle opkræve op til 25,4 øre/m³.

Særlige problemer med ujævnt finansieringsbehov

Samtidig indebærer lovforslaget, at den faste afgift bliver ligeligt fordelt i årene fra 2009 – 2017.

Dette afspejler heller ikke det reelle behov i kommunerne. Forudsætningen for at gå i gang med den kommunale indsatsplan er, at staten har foretaget en detaljeret kortlægning for området. Herefter har kommunen et år til at udarbejde et udkast til en indsatsplan. Der vil således være meget stort behov for midler til indsatsplanlægningen i årene umiddelbart efter den detaljerede kortlægning er foretaget, mens behovet vil være mindre både før og efter dette tidspunkt. Dette tager lovforslaget heller ikke højde for, og dette peger også i retning af underfinansiering i kommunerne.

Konsekvenserne for miljøet

Konsekvensen af underfinansieringen er, at kommunerne vil være tvunget til at sætte indsatsen i forhold til de midler, der tilgår kommunen. Det vil i mange tilfælde indebære, at niveauet for arbejdsplanerne bliver sat et andet sted end der, hvor den detaljerede kortlægning indikerer.

Det kan undre i en situation hvor et enigt Folketing igen og igen har betonet vigtigheden af, at vi beskytter vores grundvand, så vi også fremover kan basere vores drikkevandsforsyning på urensset grundvand. Og det harmonerer heller ikke godt med, at vi for tiden implementerer EU's vandrammedirektiv, der fokuserer på at skabe god grundvandstilstand både af hensyn til grundvandsbeskyttelse, og fordi grundvandet ses som en del af det samlede hydrologiske kredsløb.

Konklusion

De nævnte faktorer vil føre til markant underfinansiering i en række kommuner til skade for miljø og drikkevand. Der vil blive brugt mange penge på indsatsplanlægningen via de årlige afgifter, men der vil ikke være nogen sikkerhed for, at pengene faktisk bruges på den forudsatte opgave. Der vil heller ikke være sikkerhed for, at det er det korrekte beløb, der rent faktisk afsættes til opgaven, hverken mere eller mindre

Det er bemærkelsesværdigt, at man i en tid med skatte- og afgiftsstop vil bruge et beløb i omegnen af en halv milliard kroner uden sikkerhed på disse områder.

Nedenfor afsnit 5 har KL forslag til ændrede modeller, hvor disse negative effekter kan undgås.

4. Fastsættelse af den årlige afgift (§ 24)

I loven fastsættes et årligt afgiftsniveau på 30,5 øre pr. kubikmeter meddelt indvindingstilladelse, heraf 21,9 øre til staten og 8,6 øre til kommunerne, der reguleres med faste årlige satser.

Dette beløb er fastsat på baggrund af en rapport udarbejdet af Deloitte. Her er det hidtidige arbejde med kortlægning og indsatsplanlægning undersøgt, og der er gjort status over fremdrift og økonomi i arbejdet. Ud fra en række nærmere angivne forudsætninger, er der opstillet forskellige scenarier for udgiften og varigheden af det resterende arbejde.

Miljøministeriet vurderer på denne baggrund, at det med udgangen af 2008 vil koste ca. 925 mio. kr. at afslutte kortlægningen af grundvandet i 2015 og, mens det vil koste ca. 450 mio. kr. at afslutte indsatsplanlægningen i 2017.

Processen omkring fastsættelsen

Fastsættelse af afgiftens størrelse er helt centralt i den valgte lovmodel. Den bliver helt styrende for de beløb, der stilles til rådighed for kommunerne til en meget stor opgave, der strækker sig over meget lang tid. Afgiftens størrelse er herved af største betydning for kommunerne, og i det lys kan det

undre, at Miljøministeriet har valgt en proces, der overhovedet ikke involverer kommunerne. Navnlig kan der peges på, at kommunerne med fordel kunne være inddraget med henblik på at afdække ressourceforbruget vedr. arbejdet med indsatsplanlægning i 2007 og 2008, hvor kommunerne rent faktisk har haft opgaven, og har ført regnskab over tids- og pengeforbrug.

I stedet har man valgt alene at basere dette regnestykke på gamle opgørelser fra fire amter, hvilket alt andet lige må være mindre interessant.

Såfremt der arbejdes videre med den foreliggende afgiftsmodel, skal KL anbefale, at der foretages en ny beregning med inddragelse af tal og erfaringer fra kommunerne.

Afgrænsning af grundvandsopgaverne

Forudsætningen for en præcis opgørelse af størrelsen af udgifterne til henholdsvis kortlægning og indsatsplanlægning afhænger af en klar afgrænsning af de respektive opgaver. Det springende punkt i denne sammenhæng er, hvad der præcis ligger i ”detaljere kortlægning”, idet det er her, at den staslige kortlægningsopgave hører op, og den kommunale indsatsplanlægning begynder.

I forbindelse med fastsættelse af BEK nr 1430 af 13/12/2006 om indsatsplaner havde KL en længere korrespondance med Miljøstyrelsen om de nærmere retningslinjer, se KL's breve af 28/11-2006 og 12/12-06. I den forbindelse meddelte Miljøstyrelsen i notits af 8. december 2006:

”Miljøstyrelsen er ved at udarbejde et fælles administrationsgrundlag for grundvandskortlægningen i miljøcentrene. Her skal der bl.a. fastsættes retningslinier for kortlægningen, afrapportering af kortlægningsresultatet til kommunerne samt information og inddragelse af interessenter i kortlægningen. Når miljøstyrelsen har etableret grundlaget for arbejdet med grundvandskortlægningen i centrene, vil styrelsen melde vejledende ud til kommunerne om hvilket kortlægningsgrundlag kommunerne kan forvente at modtage fra centrene fremover.”

Disse retningslinjer er aldrig kommet. Kommunerne har eksempelvis forgesøgt at få svar fra de enkelte miljøcentre på, om kortlægningen af arealanvendelsen, herunder især landbrugets udvaskning af næringsstoffer på markniveau, er en opgave som skal løses af staten eller kommunerne.

Der sker heller ikke med lovforslaget nogen afklaring, og det er så meget desto mere uheldigt, idet afklaringen har stor betydning for udgiftsberegningen til henholdsvis kortlægning og indsatsplanlægning.

KL skal anbefale, at opgaverne bliver klart afgrænsede. Præciseringen af snitfladerne bør ske i et samarbejde mellem stat og kommuner og evt. bør der etableres et fast samarbejdsforum, hvor spørgsmål om kortlægning og indsatsplanlægning kan drøftes. Både økonomisk og arbejdsmæssigt er der tale om en stor opgave, som endnu ikke har fundet sin endelige udformning og som formentlig løbende vil ændre sig i de næsten 10 år der går, til den er afsluttet.

Scenarier for udviklingen

Taktstens størrelse afhænger især af hvilket af de tre scenarier, som opstilles i rapporten, der lægges til grund. Der arbejdes med tre scenarier for fremskrivning af omkostninger til færdiggørelse af indsatsplaner:

- 1) Nedre skøn = **271 mio. kr.** (indsatsplan + koordinationsforum)
- 2) Median = **512 mio. kr.** (indsatsplan + koordinationsforum)
- 3) Øvre skøn = **770 mio. kr.** (indsatsplan + koordinationsforum)

Dette regnestykke baserer sig på, at opgaven med indsatsplanlægningen er afsluttet i 2015.

Miljøministeriet har i sin endelige beregning fremskrevet arbejdet til 2017 og har valgt at basere sit regnestykke på medianen, hvorefter man når frem til en samlet udgift på 450 mio. kr uden nogen form for indlagt efterregulering eller revision, såfremt forudsætningerne måtte vise sig at svigte.

Efter KL's opfattelse er dette helt uforsvarligt. Dette understreges af en række faktorer omtalt i rapporten, der efter Deloitte's opfattelse alle peger i retning af det øvre skøn:

- Opgaven med indsatsplanlægning er overdraget fra amterne til kommunerne, som ikke alle har fået overført grundvandsmedarbejdere fra de tidligere amter. Der er således gået megen viden tabt om den hidtidige planlægning, og kommunerne kan have problemer med at ansætte medarbejdere med de nødvendige faglige kompetencer.
- Det må forudsiges, at behovet for at anvende rådgivere bliver højere end forudsat, hvilket indebærer en højere timepris.
- Nogle kommuner må starte forfra med indsatsplanlægningen af hensyn til overordnede politiske prioriteringer
- Decentraliseringen af indsatsplanlægningen vanskeliggør effektivisering gennem professionalisering, standardisering og stordrift.

- Det er dyrere at drive et koordinationsfora i hver af de 98 kommuner end i 15 amter.

Såfremt den foreliggende afgiftsmodel fastholdes, skal KL anbefale, at Miljøministeriet anlægger et mere realistisk skøn over de fremtidige udgifter til indsatsplanlægningen, jf. betragtningerne i Deloitte-rapporten, og under alle omstændigheder anbefales det at indlægge en justerings- eller revisionsmekanisme.

Ophør af finansieringsgrundlag

Det fremgår, at det forventes, at den kommunale del af afgiften kan ophæves i 2017 ud fra en forudsætning om, at indsatsplanlægningen her kan være afsluttet.

Det er ikke realistisk, at opgaven med indsatsplanlægning og særlig drikkevandsbeskyttelse kan afsluttes inden for den angivne frist. Dertil kommer, at der også efter 2017 vil være en opgave med at revidere de udarbejdede planer samt inddrage de løbende nye oplysninger om forureningskilder, grundvandsforhold og udviklingen i vandindvindings- og vandforsyningsstrukturen.

Såfremt der arbejdes videre med den foreliggende model, skal KL anbefale, at man ikke lægger sig fast på et bestemt tidspunkt for ophævelse af finansiering.

5. KL's forslag til afgiftsmodeller

Lovens afgiftsmodel vil, som ovenfor anført, ikke kanalisere pengene de rigtige steder hen, og den vil føre til store problemer med at fiksere den rigtige afgift. Dette vil få alvorlige miljømæssige konsekvenser.

KL anbefaler derfor, at man ikke anvender den afgiftsmodel, der ligger i lovforslaget.

Udgangspunktet for at ændre den eksisterende gebyrmodel i vandforsyningsloven er Justitsministeriets udtalelse af 13. september 2007. Her oplyser ministeriet, at man er mest tilbøjelig til at mene, at det eksisterende gebyrsystem har karakter af en skat i grundlovens forstand, hvorfor modellen bør udformes således, at det skærpede hjemmelskrav i grundlovens § 43 opfyldes, dvs. den skal fastsættes ved lov.

Efter Justitsministeriets vurdering er det i den forbindelse især afgørende at:

- 1) Det er overladt til administrationen at bestemme størrelsen af beløbet, idet loven ikke fikserer det aktivitetsniveau, som i sidste ende betinger beløbets størrelse.
- 2) Udgifterne er blevet markant større end det, Folketinget forudsatte i 1998

I det følgende foreslår KL to modeller, der tager højde for Justitsministeriets bemærkninger, og som ikke samtidig har de meget negative konsekvenser, som KL har gjort rede for ovenfor.

Model 1: Kommunalbestyrelsen vedtager en årlig afgift

Der er på side 20 i Justitsministeriets notat et citat fra Peter Germer, Statsforfatningsret, s. 103 ff.:

”For så vidt angår kommunale skatter, der principielt er omfattet af bestemmelsen i grundlovens § 43, 1. led, må det på baggrund af bestemmelsen i grundlovens § 82 om kommunalt selvstyre antages, at lovgivningsmagten har en særlig vidtgående adgang til delegation, således at lovgivningsmagten f.eks. kan bemyndige de kommunale myndigheder til at fastsætte størrelsen af de kommunale skatter og afgifter.”

På denne baggrund skal KL foreslå, at der udarbejdes en delegationsbestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen bemyndiges til, indenfor nærmere rammer og retningslinjer, at udregne og fastsætte en årlig afgift til dækning af de faktiske udgifter til indsatsplanlægningen i kommunen. Der kan i loven indarbejdes nærmere rammer for, hvorledes afgiften fastsættes, og det kan angives, hvordan de samlede udgifter forventes at udvikle sig med en løbende afrapporteringsforpligtelse overfor Folketinget

Herved fastholdes princippet om, at pengene skal bruges der. Hvor der er behov for dem, og beløbet fastsættes på baggrund af faktisk afholdte udgifter, hvilket sikrer at der bruges det rigtige beløb på opgaven, hverken mere eller mindre.

Det bemærkes, at dette system må kunne etableres indenfor rammerne af regeringens skatte- og afgiftsstop i samme omfang, som lovforslagets afgiftsmodel kan.

Model 2: Folketinget vedtager en årlig afgift

Denne model indebærer, at kommunerne foretager en årlig indberetning over faktisk afholdte udgifter til staten (Miljøministeriet eller andre). På baggrund af de samlede indberetninger beregnes den årlige udgift, og dette beløb bevilges ved lov (enten sektorlov eller finanslov). Pengene udbetales

herefter til kommunerne i overensstemmelse med de indsendte opgørelser over de faktiske udgifter.

Denne model er ikke langt fra den eksisterende, hvor der også i dag sker opgørelser af udgifterne med henblik på at fastsætte gebyret. Forskellen er primært kravet om hvert år at opnå bevilling ved lov.

Andre modeller

Model 1 og 2 vil begge være gode løsninger set fra KL's synspunkt. Man kan dog også forestille sig flere løsninger. Såfremt Miljøministeriet ikke vælger en af de to, vil KL gerne drøfte yderlige løsninger, se også ovenfor afsnit 2 om et møde.

6. Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

I det følgende gives kommentarer til de mere tekniske dele af lovforslaget. Visse af dem afhænger af hvilken afgiftsmodel, der vælges.

Afgiftens størrelse (§ 24)

Der henvises til KL's bemærkninger ovenfor afsnit 4.

Indvindingsperiode (§ 24 a § 24 b og § 24 c)

Der skal betales afgift af den gennemsnitlige indvinding i en fastlåst periode, som er årene 2004-2008.

KL skal anbefale, at perioden fastsættes til de 5 forudgående år, idet indvindingen jo kan ændre sig over tid.

Maksimal indvindingsmængder (§ 24 b, stk. 2)

Det er anført, at der alene skal betales afgift af en årlig indvindingsmængde på indtil 25.000 m³ - Det er en bestemmelse, der er overført fra den gældende lovgivning, som stammer fra en tid, hvor produktionsenhederne generelt var meget mindre. Som følge af strukturudviklingen giver bestemmelsen i dag en helt urimelig skævvridning af udgiftsfordelingen i/mellem erhvervene.

KL skal anbefale, at beløbet ændres, så det ikke bliver de små produktionsenheder, der kommer til at betale for de store.

CPR-nummer (§ 24b stk. 3)

Det synes uhensigtsmæssigt at skulle oplyse CPR- nr., idet vandindvindingsmyndigheden normalt ikke har adgang til personers CPR-nr. De fleste vandindvindingsstilladelser meddeles til en ejer med et CVR-nr.

Det anbefales, at i de tilfælde, hvor vandindvindingsstilladelsen indehaves af en ejer uden CVR-nr., skal kommunen oplyse SKAT om navn og adresse på ejeren.

Det bemærkes i øvrigt, at en vandindvindingsstilladelse følger en ejendom og er således ikke tilknyttet en bestemt person.

Indberetning til Jupiter (§ 24 d, stk. 1)

Det bemærkes, at indberetninger om gebyr/afgiftsdata til den fællesoffentlige database Jupiter under Danmarks Miljøportal nu stadfæstes ved lov, hvor der tidligere har været tale om en frivillig samarbejdsaftale og en tilhørende dataansvarsaftale.

Det forpligter kommuner og leverandører af fagsystemer i en anden grad end tidligere, og det forudsætter, at kommunernes fagsystemer er fuldt funktionsdygtige ved lovens ikrafttræden.

Indberetningsfrist (§ 24 d, stk. 2)

Hvis opgørelsesperioden ændres til at være de 5 forudgående år frem for den fastlåste periode 2004-2008, skal indberetningsfristen følgelig ændres til 1. april, så den svarer til indberetningsfristen i tilsynsbekendtgørelsen (bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg).

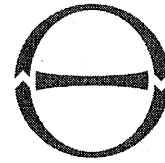
Der nævnes i øvrigt to begreber i lovteksten, som bør defineres: Afgiftsåret (§ 24 d) og opkrævningsåret (§ 24 g). Hvis disse betegnelser dækker det samme, bør kun den ene af betegnelserne anvendes.

Opkrævning mv. (§ 24 e)

Det ændrede opkrævningssystem ved Told og Skat ser altovervejende fornuftigt ud. Den eksisterende ordning har været meget tung og kompliceret for kommunerne. Samtidig ser den ud til at blive væsentligt forenklet.

Med venlig hilsen

Peter Jørgensen

DANVA
Dansk Vand- og
Spildevandsforening

By- og Landskabsstyrelsen
Vand
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Skanderborg, den 13. august 2008
CV

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

Tak for det tilsendte høringsmateriale om ændring af vandforsyningsloven og miljømålsloven

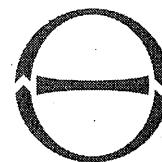
Generelt

Indledningsvis vil Dansk Vand- og Spildevandsforening gerne påpege, at vi dels finder, at grundlaget for at ændre den hidtidige gebyrordning til en afgift er meget spinkelt dels at omlægningen efter vores opfattelse vil have en række uheldige konsekvenser for grundvandsbeskyttelsen i Danmark.

Baggrunden for ændringen er officielt, at Justitsministeriet i et hemmeligt notat den 13. september 2007 konkluderer, "at ministeriet er mest tilbøjelig til at mene, at opkrævningen har karakter af en skat ...". Ud over at vi er forundrede over, at vi ikke kan få det omtalte notat at se, så må vi bemærke, at vi er enige i denne betragtning, for så vidt angår gebyret til den statslige kortlægning, idet dette gebyr betales ensartet over hele landet. (Dette er også i tråd med de definitioner, der er givet i Miljøstyrelsens Miljøprojekt Nr. 887, 2004). Foreningen er dog mere forundrede over, at gebyret for den kommunale indsatsplanlægning anses for en afgift, da den jo har afspejlet de konkrete udgifter til indsats i den enkelte kommune. Vi kan desværre ikke se, hvorvidt Justitsministeriet i sit notat har beskæftiget sig med denne del af gebyret.

Endvidere er vi betænkelige ved de økonomiske konsekvenser af forslaget, idet de foreslåede afgifter ikke synes, at kunne dække omkostningerne til specielt indsatsplanlægningen. Dette endda efter indregning af en udskydelse af tidshorizonten for afslutningen af indsatsplanlægningen med flere år, hvilket betyder, at der vil gå endnu længere tid inden vi får beskyttet vore drikkevandsressourcer.

Med finansieringen af den kommunale indsatsplanlægning over udligningsmidlerne sker der en skævvridning af forholdet mellem kommuner, idet kommuner med et stort behov

DANVA

Dansk Vand- og
Spildevandsforening

for indsats bliver underfinansieret, mens kommuner med et mindre behov (som evt. allerede har fået finansieret deres indsats) får et merprovenu. Endeligt er der efter vores opfattelse en fare for, at da midlerne ikke er øremærket til indsatsplanlægning, så vil der opstå et pres fra andre kommunale opgaver med stort finansieringsbehov. Herved risikerer man, at andre opgaver fremmes på bekostning af grundvandsbeskyttelsen. Til sidst skal nævnes, at der i fastlæggelsen af ørebeløbet til indsatsplanlægning regnes med en længere tidshorisont, men det er uklart, hvilke kommuner, der skal der udsætte deres indsatsplanlægning, da tidsplanen er fastlagt i regionplanudmeldingerne. Det synes ligeledes uklart, hvordan den ændrede tidshorisont kan spille sammen med vandplanen.

Specifikke bemærkninger

Vandforsyningsloven kap 4a vil få overskriften "afgift til drikkevandsbeskyttelse". Denne overskrift er efter vores opfattelse misvisende, da der jo ikke kommer egentlig beskyttelse ud af kortlægning og indsatsplaner - det er jo først ved implementeringen af planerne at dette sker. Vi vil derfor foreslå, at overskriften kommer til at lyde: "afgift til planlægning af drikkevandsbeskyttelse" eller "afgift til kortlægning og indsatsplanlægning".

De automatiske reguleringer:

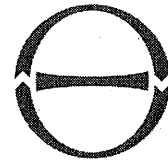
Det fremgår ikke klart af loven i hvilken rækkefølge de forskellige procentsatser regnes (den generelle sats for pris- og lønudvikling, de 2 % for den statslige del og de 1,5 %).

Jupiter:

Opkrævningen skal ske på baggrund af oplysninger om tilladelsernes størrelse i Jupiter, som kommunerne får ansvaret for at indberette til. De nuværende indvindingstilladelser, der løber fra til 1. april 2010, dækker meget store områder, der typisk dækker flere kommuner. Der skal således sikres, at kommunerne få fordelt indvindingstilladelsen på en måde, så den samlede indvindingstilladelse ikke overskrides. Efter opnåelse af nye indvindingstilladelser vil disse være på kildepladsniveau, men store forsyninger har flere kildepladser, der ofte fysisk ligger i flere kommuner. Der bør indskrives en pligt for kommunerne til i sådanne tilfælde at koordinere indmeldingerne med andre berørte kommuner. Endvidere bør kommunerne i alle tilfælde orientere de berørte vandforsyninger om indmeldingerne, således at der er en mulighed for at reagere på eventuelle fejl.

Vand, der ikke anvendes til drikkevandsproduktion:

Der er forskellige eksempler på, at en vandforsyning har tilladelse til indvinding af vand, der ikke indgår i drikkevandsproduktionen. Et eksempel er, at der i forbindelse med en indvindingstilladelse stilles det vilkår, at der sker oppumning af vand, der herefter udpumpes i et vandløb. Et andet eksempel er, at forsyningen afværgepumper fra en kildeplads på mere permanent basis eller i hvert fald i en længere årrække. Hvis det er på permanent basis burde opgaven nok retteligt varetages af myndighederne og hvis der er tale om en afværgepumpning i en længere årrække har myndighederne i hvert fald en interesse i at forsyningen påtager sig opgaven, således at forureningen ikke spredes. Lovforslaget bør forholde sig til disse uhensigtsmæssigheder.

DANVA

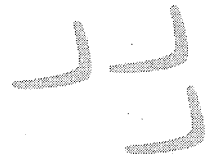
Dansk Vand- og
Spildevandsforening

Opkrævningen:

Det er efter vores opfattelse positivt at opkrævningen fremadrettet skal ske fra statslig side, da det vil medføre én regning og dermed minimere administrationen.

Med venlig hilsen

Susanne Vangsgård
DANVA

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Sendt til: blst@blst.dk og jm@jm.dk

14. august 2008

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2008-122-0190
Sagsbehandler
Birgitte Mullesgaard
Pedersen
Direkte 3319 3227

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

Ved e-post af 3. juli 2008 har By- og Landskabsstyrelsen anmodet om Datatilsynets bemærkninger til de fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse).

Datatilsynet skal i den anledning udtale:

1. Persondataloven¹ gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Ved "personoplysninger" forstås ifølge lovens § 3, nr. 1, enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede).

Det indebærer, at oplysninger om juridiske personer, såsom aktieselskaber, anpartsselskaber mv. falder uden for lovens almindelige anvendelsesområde. Derimod er oplysninger om enkeltmandsejede virksomheder omfattet af definitionen. Det samme gælder interessentskaber i det omfang, interessenterne er fysiske personer.

I det omfang lovforslaget indebærer, at der foretages elektronisk behandling af oplysninger eller ikke elektronisk behandling af oplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, er behandlingen således omfattet af persondataloven.

2. Det fremgår af udkast til forslag om lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. § 24, stk. 1, at der opkræves en årlig afgift pr. kubikmeter grundvand på 30,5 øre af tilladelser til indvinding af grundvand meddelt efter § 20 samt af vandindvinding i henhold til § 86.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

Det fremgår af udkast til forslaget § 24 d, stk.1, at kommunalbestyrelsen hvert år til den fællesoffentlige database for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data (Jupiter-databasen), indberetter oplysninger om bl.a. vandindvindingsanlæg med tilknyttede tilladelser, der var meddelt efter § 20 den 1. januar det pågældende år, og den årlige tilladte indvindingsmængde, vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, men som efter § 86 ikke kræver tilladelse og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004-2008, vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype), ejers CVR-nummer eller CPR-nummer, navn og adresse.

Det fremgår af bemærkningerne til § 24 d, at efter lovforslaget skal told- og skatteforvaltningen opkræve afgiften på basis af oplysninger i Jupiter-databasen. Da kommunernes oplysninger om bl.a. størrelsen af de enkelte vandindvindingsstilladelser vil være afgørende for, at told- og skatteforvaltningen kan sende korrekte regninger ud til vandindvinderne, foreslås det, at lovfæste kommunernes indberetningsforpligtelse og fastsætte en tidsfrist for kommunernes indberetning af indvindingsmængder m.v.

Det fremgår af udkast til forslaget § 24 e, stk. 1, at beregning af og opkrævning af afgiften påhviler told- og skatteforvaltningen, som træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling. I medfør af bestemmelsens stk. 2 sker told- og skatteforvaltningens opkrævning på basis af de af kommunalbestyrelsen indberettede oplysninger i den i § 24 d nævnte database.

Af de specielle bemærkninger til bestemmelserne fremgår det, at det således er tanken, at ejeren af Jupiter-databasen (GEUS) skal give told- og skatteforvaltningen adgang til oplysningerne til brug for dannelsen af opkrævninger til de afgiftspligtige.

Datatilsynet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på persondatalovens kapitel 8 om den dataansvarliges oplysningspligt over for den registrerede, som vil være relevant i forhold til såvel GEUS som told- og skattemyndighederne, når de modtager henholdsvis indsamler personoplysninger indberettet fra kommunalbestyrelserne.

Persondatalovens § 29 regulerer den dataansvarliges oplysningspligt ved indsamling af oplysning hos andre end den registrerede selv.

Efter denne bestemmelse påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen finder sted at give den registrerede meddelelse om den dataansvarliges eller dennes repræsentants identitet, formålet med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, samt alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser.

Som udgangspunkt skal GEUS, der modtager personoplysninger ved en indberetning, og told- og skattemyndighederne, der siden indsamler oplysningerne fra Jupiter-databasen, således give personen meddelelse som beskrevet i persondatalovens § 29, stk. 1.

Ifølge § 29, stk. 2, gælder bestemmelsen i § 29, stk. 1, dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de nævnte oplysninger, eller hvis registreringen eller videregivelsen udtrykkeligt er fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Heraf følger, at oplysningspligten ikke gælder, hvis det er udtrykkeligt fastsat i lovgivningen, at der skal ske registrering eller videregivelse af oplysninger. I kravet om udtrykkelighed ligger, at det ikke må give anledning til tvivl, hvorvidt det i lovgivningen er fastsat, at den dataansvarlige skal foretage registrering eller videregivelse af de indsamlede oplysninger.

Det er Datatilsynets opfattelse, at det som hovedregel kun vil være i de tilfælde, hvor der er tale om en egentlig indberetningspligt, at kravet om udtrykkelighed i lovens § 29, stk. 2, 2. led, er opfyldt. I disse tilfælde vil det være klart for den registrerede (gennem bekendtgørelse i Lovtidende), at der vil blive videregivet oplysninger om den pågældende. Den registrerede vil dermed på denne baggrund have mulighed for at søge om indsigt i de behandlinger, der foregår hos den modtagende myndighed.

Efter Datatilsynets opfattelse lever bestemmelsen i udkast til lov om ændring af lov om vandforsyning § 24 d op til kravet om udtrykkelighed.

Datatilsynet har i den forbindelse lagt vægt på, at det af de specielle lovbemærkninger udtrykkeligt fremgår, at det er hensigten alle at lovfæste kommunernes pligt til at indberette de nævnte oplysninger.

Efter Datatilsynets opfattelse er det mere tvivlsomt, om bestemmelsen i udkast til forslaget § 24 e ligeledes pålægger told- og skattemyndighederne en udtrykkelig forpligtelse til at indhente de indberettede oplysningerne fra Jupiter-databasen og alene anvende dem til beregning og opkrævning af den afgift, som påhviler vandindvinderne.

Datatilsynet skal derfor anmode By- og Landskabsstyrelsen om at overveje, at tydeliggøre told- og skattemyndighedernes forpligtelse efter loven til at indsamle og anvende de indberettede oplysninger i Jupiter-databasen til beregning og opkrævning af afgift, hvis hensigten er, at persondatalovens § 29, stk. 2, 2. led, skal finde anvendelse

3. Datatilsynet har i øvrigt ingen bemærkninger til de fremsendte udkast til lovforslag.

Datatilsynet skal afslutningsvist henlede opmærksomheden på, at der efter persondatalovens § 57 skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter,

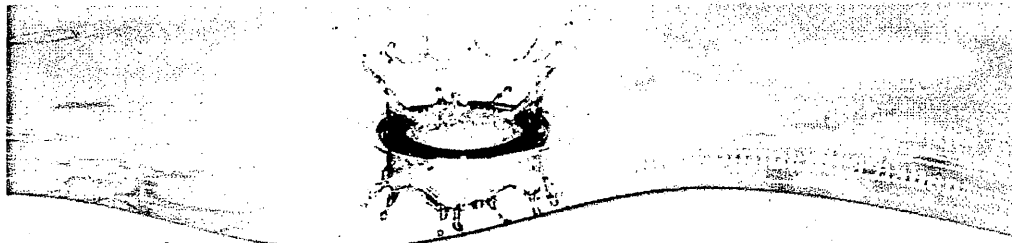
der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

I det omfang der i medfør af de omhandlede udkast til lovforslags bestemmelser måtte blive fastsat eller ændret i regler om behandling af personoplysninger, skal Datatilsynet således anmode om at blive hørt over disse regler.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Birgitte Mullesgaard Pedersen

Miljøministeriet
By- og Landskabsstyrelsen
Vandområdet
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Modtaget i
By- og Landskabsstyrelsen

Solrød Strand, 13. august 2008

15 AUG. 2008

Høringssvar

Til udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og international naturbeskyttelse (afgift til drikkevandsbeskyttelse)

Foreningen kan kun udtrykke sin tilfredshed med, at der fastlægges ensartede regler til opkrævning af et fast beløb til dækning af de statslige og kommunale udgifter til grundvandsbeskyttelse af drikkevandsressourcerne, ligesom det forudsættes, at denne afgift endelig kan ophæves med udgangen af 2017, hvor både kortlægning og indsatsplanlægning forventes afsluttet.

Også bagatelgrænsen for opkrævning af afgiften på 6000 m³ årligt kan vi tilslutte os (ca. 300 medlemsvandværker bliver berørt heraf).

For så vidt angår fordelingen af den samlede afgift, hvor 8,6 øre (pr. kubikmeter vand) skal anvendes til dækning af kommunernes udgifter, savner vi en nærmere beskrivelse af selve fordelingen mellem kommunerne, idet vi ikke kan forestille os, at alle kommuner får det samme beløb, i og med den store forskel, dels behovet for udarbejdelse af indsatsplaner og dels den store spredning i de enkelte kommuners arbejde med udarbejdelse af indsatsplanlægningen, hvor nogle er langt henne i processen, og hvor andre knap nok er begyndt.

Der savnes også nærmere regler for regnskabsafklæggelse vedrørende forbrugte afgiftsmidler.

I lovforslaget redegøres der nøje for, hvorledes afgiftsbeløbet skal reguleres i perioden. Bl.a. skal satserne reguleres med en forhøjelse på 1,5 pct. årligt, som kompensation for fald i den afgiftspligtige vandmængde. Som begrundelse herfor anføres i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 24, at det fremgår af Deloitte's rapport, at der bør korrigeres for et forventet fald i den afgiftspligtige vandmængde, svarende til ca. 1,5 pct om året.

Det fremgår af rapporten, at der er tale om den samlede afgiftspligtige vandmængde, men på side 40 i rapporten anføres: "At der er sket et konstant fald i indvindingen fra vandværker, men at faldet er aftaget de senere år. Faldet i det industrielle forbrug, nettabet og filterskyllingen fortsætter, hvorimod der er sket en lille stigning på det seneste i husholdningernes forbrug".

Ud fra disse bemærkninger findes det ikke relevant at forvente det anførte fald i den afgiftspligtige vandmængde, og det skal derfor foreslås, at denne årlige regulering med 1,5 pct. ikke indføres.

Med venlig hilsen

Solveg Nilsson
Landsformand

/
Bent Soelberg
Adm. direktør

**Kolding
Kommune**

By- og Landskabsstyrelsen, Vand
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Modtaget i
By- og Landskabsstyrelsen
14 AUG. 2008

Teknisk Forvaltning

Miljøområdet

Nytorv 11
6000 Kolding
Telefon 75 50 15 00
Telefax 79 79 16 89
EAN 5798005310358
E-mail teknisk@kolding.dk
www.kolding.dk

Dato 10. august 2008
Sagsbehandler
Merete Dissing Pedersen
Direkte telefon 79 79 74 30
E-mail medp@kolding.dk

**Høringsvar til forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning
m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale
naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse)**

By- og Landskabsstyrelsen har den 3. juli 2008 fremsendt et udkast til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (afgift til drikkevandsbeskyttelse) i ekstern høring med en frist til den 15. august 2008 for at komme med bemærkninger.

Kolding Kommune fremsender hermed et høringssvar til lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at fastlægge ensartede regler til opkrævning af et fast beløb til dækning af hhv. de statslige og de kommunale udgifter til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Det har samtidig været et formål, at få effektiviseret og forenklet den hidtidige ordning væsentligt.

Kolding Kommune bifalder, at reglerne for, hvem der skal betale indvindingsafgiften forenkles og dermed gøres mere gennemskuelige.

Til gengæld vil Kolding Kommune gøre kraftig indsigelse imod lovforslagets §24, hvor der lægges op til, at der skal opkræves en ensartet afgift for hele landet på 30,5 øre/m³ i alt fordelt med 21,9 øre til staten og 8,6 øre til kommunerne, hvor pengene til kommunerne efterfølgende fordeles efter DUT-principperne. Det forekommer ganske urimeligt og uhensigtsmæssigt at fastlægge en ensartet afgift, da omfanget af arealer, der er udlagt som OSD-områder og indvindingsoplande er vidt forskelligt fra kommune til kommune. Det betyder, at antallet af indsatsplaner er ulige fordelt mellem kommunerne, og ydermere er størrelsen af de arealer, der skal gøres en indsats på, meget forskellige som følge af de geologiske variationer i Danmark. Samlet betyder det, at der i nogle kommuner er behov for en større afgift end 8,6 øre pr. m³, mens der i andre kommuner er et lavere behov – i enkelte kommuner måske endda slet ikke noget behov, hvis der allerede er udarbejdet de fornødne indsatsplaner tilbage i amternes tid.

Kolding
Kommune

Derfor vil Kolding Kommune kraftigt opfordre Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg til at arbejde for, at der benyttes en finansieringsmodel, hvor midlerne fordeles efter størrelsen af OSD-arealerne, da dette nøgletal i langt højere grad vil afspejle påkrævet indsats og økonomisk behov.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, kan der rettes henvendelse til miljøchef Merete Dissing Pedersen på tlf. nr. 79797430.

Venlig hilsen

Poul Erik Jensen
Formand for Plan- og Miljøudvalget

Hans-Jørgen Bøgesø
teknisk direktør